

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.104.2022.AMU(5)

RM-0610-104-22

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o ratyfikacji Protokołu do Traktatu Północnoatlantyckiego w sprawie akcesji Królestwa Szwecji, podpisanego w Brukseli dnia 5 lipca 2022 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Wnioskodawca

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Protokołu do Traktatu Północnoatlantyckiego w sprawie akcesji
Królestwa Szwecji, podpisanego w Brukseli dnia 5 lipca 2022 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Protokołu do Traktatu Północnoatlantyckiego w sprawie akcesji Królestwa Szwecji, podpisanego w Brukseli dnia 5 lipca 2022 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Wyjaśnienie potrzeby i celu związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem

Decyzja o zaproszeniu Królestwa Szwecji do Sojuszu Północnoatlantyckiego stanowi potwierdzenie kontynuacji polityki „otwartych drzwi” i jest świadectwem woli sojuszników umacniania bezpieczeństwa strefy euroatlantyckiej, szczególnie w świetle agresji Rosji na Ukrainę. Stanowi potwierdzenie, że polityka rozszerzenia NATO ma nadal fundamentalne znaczenie dla rozszerzania strefy bezpieczeństwa i stabilności w Europie i wokół jej granic.

Wniosek Królestwa Szwecji o akcesję jest też potwierdzeniem, że sojusznicze zobowiązania do kolektywnej obrony pozostają najlepszym gwarantem bezpieczeństwa dla krajów obszaru euroatlantyckiego. Decyzja Rządu Królestwa Szwecji o złożeniu wniosku akcesyjnego do NATO jest zasadniczym przełomem w sytuacji politycznej tego kraju, który od blisko 200 lat prowadził politykę bezaliansowości. Członkostwo Królestwa Szwecji wzmocni Sojusz politycznie i militarnie i przyczyni się do bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej. Królestwo Szwecji ma zbieżną z Rzeczpospolitą Polską ocenę bezpieczeństwa regionalnego, podziela obawy co do destrukcyjnych działań Rosji, opowiada się za wzmocnieniem więzi transatlantyckich. Dysponuje też znaczącym potencjałem obronnym, w tym wysoko rozwiniętym przemysłem wojskowym. Siły zbrojne Królestwa Szwecji już obecnie są w pełni interoperacyjne z siłami NATO. Królestwo Szwecji wydziela okresowo pododdziały do Sił Odpowiedzi NATO (NRF), bierze regularnie udział w ćwiczeniach sojuszniczych, wdrożyło system wymiany informacji z Sojuszem o sytuacji w przestrzeni powietrznej. Zawarło też z NATO porozumienie o wsparciu przez państwo-gospodarza (*HNS*) *Host Nation Support*, które stworzyło polityczno-wojskowo-techniczne ramy wykorzystania szwedzkiego terytorium przez siły sojusznicze w czasie pokoju, w sytuacjach kryzysowych i w czasie wojny. Królestwo Szwecji zamierza też znacząco podnosić poziom wydatków obronnych.

Akcesja Królestwa Szwecji, państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do Sojuszu stworzy też korzystniejsze warunki do prowadzenia dyskusji nt. rozwoju współpracy NATO-UE i komplementarnej z NATO Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony UE. Członkostwo Królestwa Szwecji w Sojuszu sprzyjać będzie upowszechnieniu percepcji zagrożeń państw flanki wschodniej i północnej flanki NATO w UE oraz określaniu potrzeb sił zbrojnych w zakresie planowania obronnego i procesów modernizacji sił zbrojnych w obszarze euroatlantyckim.

Akcesja Królestwa Szwecji do NATO w sposób znaczący podniesie poziom bezpieczeństwa w regionie Morza Bałtyckiego, stanowiąc korzystną zmianę środowiska bezpieczeństwa wokół naszego kraju, sprzyjając bezpieczeństwu i rozwojowi Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie poszerzy możliwości politycznej i gospodarczej współpracy bilateralnej.

Dzięki dalszemu zbliżaniu w wymiarze bezpieczeństwa polsko-szwedzkie relacje polityczne powinny ulec dalszemu pogłębieniu. Wspólna przynależność do NATO i UE powinna sprzyjać otwartości na nowe inicjatywy polityczne i wzmacnianiu już istniejącej kooperacji, w tym na podstawie podpisanej w maju 2011 r. „Deklaracji o współpracy politycznej między Polską a Szwecją w obszarach o znaczeniu strategicznym” (zrewidowana w sierpniu 2018).

Rozwój współpracy politycznej z Królestwem Szwecji dotyczyć może zwłaszcza dalszej udanej współpracy na kierunku wschodnim (polsko-szwedzka inicjatywa Partnerstwa Wschodniego, ostatnio wspólna międzynarodowa konferencja w Warszawie dot. pomocy humanitarnej dla Ukrainy w dniu 5 maja 2022 r.), spójnej polityki UE wobec Rosji, budowy jednolitego rynku UE, polityki rozszerzenia UE, współpracy wielostronnej nad Bałtykiem, zacieśniania współpracy państw europejskich na forum ONZ.

Relacje polsko-szwedzkie zostaną wzmocnione o bliższą współpracę w istotnych dla polskiej gospodarki obszarach, takich jak np. sektor obronności i wysokich technologii. Polska zyska dodatkową płaszczyznę współpracy ekonomicznej i inwestycyjnej z krajem, który należy do czołówki technologicznej w świecie. Liczymy też na bliższą współpracę w tych gałęziach przemysłu i usług, które mają technologiczne znaczenie oraz są istotne dla rozwoju przemysłu polskiego. Spodziewamy się, że dotychczas uznawane za perspektywiczne obszary współpracy gospodarczej uzyskają dodatkowy impuls do rozwoju (innovacyjne rozwiązania z zakresu budownictwa pasywnego i niskoemisyjnego, morska energetyka wiatrowa, energetyka jądrowa, infrastruktura morska, przemysł stoczniowy).

Po tym jak Królestwo Szwecji stanie się stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, na mocy postanowień Traktatu Rzeczpospolita Polska będzie zobowiązana do udzielania w razie potrzeby wsparcia wojskowego nowemu członkowi. Z wyjątkiem zakresu podmiotowego nie zmienią się natomiast istniejące już mechanizmy podejmowania decyzji i współpracy Sojuszników w ramach NATO.

II. Wskazanie różnic między dotychczasowym i projektowanym stanem prawnym

Tekst Protokołu nie odbiega od tekstu Protokołów stosowanych przy okazji poprzednich rozszerzeń, m.in. akcesji Rzeczypospolitej Polskiej. Protokół składa się z trzech artykułów. Pierwszy upoważnia Sekretarza Generalnego NATO do przekazania w imieniu wszystkich Sojuszników zaproszenia dla Królestwa Szwecji do akcesji do Traktatu Północnoatlantyckiego. Przewiduje również, że Królestwo Szwecji stanie się stroną Traktatu po zakończeniu procesu ratyfikacji Protokołu w państwach sojuszniczych, w dniu złożenia swego dokumentu przystąpienia Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki (depozytariusz).

Pozostałe dwa artykuły mają charakter formalno-prawny. Artykuł drugi dotyczy warunków wejścia w życie Protokołu oraz obowiązku Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poinformowania pozostałych Stron o dacie otrzymania każdej notyfikacji przyjęcia Protokołu przez poszczególne państwa. Postanowienia artykułu trzeciego dotyczą języków autentycznych Protokołu (angielski i francuski), depozytariusza oraz obowiązku rozesłania przez niego należycie poświadczonych kopii Protokołu jego Stronom.

III. Wskazanie przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych, politycznych i prawnych, związanych z wejściem w życie umowy międzynarodowej, wraz z określeniem źródeł finansowania

Podpisanie Protokołu nie powinno wywołać ani bezpośrednich, ani pośrednich skutków społecznych, finansowych czy prawnych dla Rzeczypospolitej Polskiej. Skutkiem politycznym wejścia Protokołu w życie będzie pogłębienie dwustronnych relacji z Królestwem Szwecji. Z kolei skutkiem gospodarczym będzie wzmocnienie dwustronnej współpracy w obszarach istotnych dla gospodarki polskiej.

IV. Wyjaśnienie wyboru trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem

Postanowienia Protokołu nie odnoszą się wprost do podmiotów prawa krajowego, w tym zwłaszcza do osób fizycznych lub prawnych, i nie rodzą bezpośrednio dla tych podmiotów żadnych dodatkowych praw lub obowiązków, które wykraczałyby poza ramy wynikające z istniejących już zobowiązań sojuszniczych Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązujące w prawie wewnętrznym regulacje odnoszące się do realizacji przez Rzeczpospolitą Polską postanowień Traktatu Północnoatlantyckiego, sporządzonego w Waszyngtonie dnia 4 kwietnia 1949 r., będą

miały zastosowanie także do Królestwa Szwecji i nie zajdzie w tym zakresie konieczność przyjęcia nowych lub zmiany aktualnie obowiązujących aktów prawnych.

Protokół dotyczy sojuszy i układów wojskowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.). W konsekwencji związanie Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 1 Konstytucji oraz z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 127).

Protokół do Traktatu Północnoatlantyckiego w sprawie akcesji Królestwa Szwecji

Strony Traktatu Północnoatlantyckiego, podpisanego w Waszyngtonie dnia 4 kwietnia 1949 roku,

odnotowując z zadowoleniem, że bezpieczeństwo obszaru północnoatlantyckiego zostanie poszerzone poprzez przystąpienie Królestwa Szwecji do Traktatu,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł I

Po wejściu w życie niniejszego Protokołu, Sekretarz Generalny Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego przekaze Rządowi Królestwa Szwecji, w imieniu wszystkich Stron, zaproszenie do przystąpienia do Traktatu Północnoatlantyckiego. Zgodnie z artykułem 10 Traktatu Królestwo Szwecji stanie się Stroną w dniu złożenia swojego dokumentu przystąpienia Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Artykuł II

Protokół niniejszy wejdzie w życie, gdy każda ze Stron Traktatu Północnoatlantyckiego notyfikuje Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki przyjęcie przez nią Protokołu. Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki powiadomi wszystkie Strony Traktatu Północnoatlantyckiego o dacie otrzymania każdej takiej notyfikacji i o dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu.

Artykuł III

Protokół niniejszy, którego teksty w językach angielskim i francuskim są jednakowo autentyczne, zostanie złożony w archiwach Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki. Należycie poświadczone kopie Protokołu zostaną przesłane przez Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki Rządom wszystkich Stron Traktatu Północnoatlantyckiego.

Na dowód czego, niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszy Protokół.

Podpisano w Brukseli dnia 5 lipca 2022 roku.

W Imieniu Republiki Albanii

W imieniu Królestwa Belgii

W imieniu Republiki Bułgarii

W imieniu Republiki Chorwacji

W Imieniu Kanady

W imieniu Republiki Czeskiej

W imieniu Królestwa Danii

W imieniu Republiki Estońskiej

W imieniu Republiki Francuskiej

W imieniu Republiki Federalnej Niemiec

W imieniu Republiki Greckiej

W imieniu Węgier

W imieniu Republiki Islandii

W imieniu Republiki Macedonii Północnej

W imieniu Republiki Włoskiej

W imieniu Republiki Łotewskiej

W imieniu Republiki Litewskiej

W imieniu Wielkiego Księstwa Luksemburga

W imieniu Czarnogóry

W imieniu Królestwa Niderlandów

W imieniu Królestwa Norwegii

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu Republiki Portugalskiej
W imieniu Rumunii
W imieniu Republiki Słowackiej
W imieniu Republiki Słowenii
W imieniu Królestwa Hiszpanii
W imieniu Republiki Turcji
W imieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
W imieniu Stanów Zjednoczonych Ameryki

Stwierdzam, zgodność tłumaczenia
na język polski z oryginałem/odpisem
sporządzonym w języku *angielskim*

Warszawa, dnia *05.07.2022* r.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Konrad Marcinlak".

Konrad Marcinlak
Dyrektor

DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY